

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122202090
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8122202090.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtňa 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXXX/XX, XXX XX D., právne zastúpenej Mgr. Marcelom Kandrikom, advokátom so sídlom Grešova 7, Prešov, o zaplatenie 6073,80 eura s prísl., takto

rozhodol:

Konanie o zaplatenie sumy 655,20 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavuje.

Žalobu zamietá.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 95,10%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Pôvodný žalobca C. F. G. a.s.si žalobou podanou na súde dňa 25.02.2022 uplatnil proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 6.073,80 eura s prislúšenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že uzatvorili spolu dňa 08.11.2016 zmluvu o pôžičke č. 6243893 / 7610501137, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 10.000,- eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 182,03 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 21.843,6 eura. Do dnešného dňa uhradila žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy sumu 8.774,96 eura. Podľa ust. §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, dňa 26.05.2019 listom – predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, pričom žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, právny predchodca žalobcu dňa 19.07.2019 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 21.07.2019 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 6.073,80 eura. Zároveň si uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti.

Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila. Vo vyjadrení k žalobe uviedla, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré už boli judikované v rozhodnutiach súdov Slovenskej republiky hlavne po

dátume jej uzavretia. Zmluva okrem iného neobsahuje predpoklady pre výpočet RPMN, a preto sa RPMN uvedená vo výške 19,90% ktorá je rovnaká ako výška fixnej úrokovej sadzby /tiež 19,90%/, javí ako nesprávna. Keď celková výška úveru bola 10000,- eur a náklady spotrebiteľa 11843,60 eura, teda spolu 21.843,60 eura. Jednoduchým výpočtom možno zistiť, že je to viac ako 100%. Vysoký je aj úrok, ktorý vykazuje spolu s celkovou výškou nákladov známky úžery. Žalobca si zmluvnú pokutu neuplatňuje zrejme preto, že sa aj ohľadom nej sa jednalo o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nezrozumiteľný je aj výpočet dlžnej sumy. Do 31.12.2021 uhradila sumu 8774,96 eura a na základe dohody ešte vyplatila 3 krát po 150.-eur. Teda spolu 9224,96 eura. Ďalej uviedla, že žiadnu predžalobnú upomienku nedostala. Inak by vec riešila a neposielala platby v telefonicky dohodnutej výške. Podpis na doručení z 31.05.2019 nie je jej. Má za to, že žalobca ani nespĺnil podmienky pre platné zosplatenie úveru a uver považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Preto uhradí ešte sumu 775,04 eura najneskôr do 30.06.2022. Na túto sumu je ochotná so žalobcom uzatvoriť súdny alebo aj mimosúdny zmier.

Pôvodný žalobca v replike uviedol, že žalovaná vo svojom vyjadrení nepoužila prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré by mali vplyv na posudzovanie oprávnenosti žalovanej pohľadávky. Nakoľko v konaní po vzájomných vyjadreniach neostali sporné skutočnosti, žalobca je toho názoru, že je možné vydať platobný rozkaz v zmysle žalobného petitu, pričom následne si žalovaná môže dohodnúť podmienky splácania svojho dlhu. Žalovaná v podanom vyjadrení nepredniesla konkrétny návrh splácania dlžnej sumy, ku ktorému by mohol žalobca zaujať stanovisko. Žalobca je toho názoru, že predloženými listinnými dôkazmi preukázal oprávnenosť domáhať sa zaplatenia finančnej sumy titulom žalobného petitu, pričom žalovaná v podanom vyjadrení podanú žalobu žiadnym spôsobom nespochybnila.

Žalovaná v duplike zopakovala dôvody, ktoré uviedla vo vyjadrení k žalobe, pričom vyjadrenie v žiadnom prípade neobsahuje riadne uznanie nároku nad sumu 775,04 eura. Nárok žalobcu nad túto sumu žalovaná spochybňovala vo vyjadrení a spochybňuje ho i naďalej. Navyše uviedla, že zmluva neobsahuje ani správnu výšku priemernej hodnoty RPMN.

V priebehu konania pôvodný žalobca postúpil svoju pohľadávku na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.. Uznesením zo dňa 03.10.2022, č.k. 20Csp/30/2022 - 73 súd pripustil zmenu na strane žalobcu.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

Medzi pôvodným žalobcom spoločnosťou Všeobecná úverová banka a.s. (Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovanou bola dňa 08.11.2016 uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č.7610501137 (ďalej aj ako „Zmluva“), na základe ktorej pôvodný žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 10.000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 120 mesačných splátkach po 182,03 eura. Celková čiastka spojená s úverom predstavovala sumu 21.843,60 eura. Účastníci zmluvy si dohodli výšku ročnej úrokovej sadzby 19,90%. V zmluve je uvedená RPMN vo výške 19,90% a priemerná hodnota RPMN 9,22%. Prvá splátka bola splatná dňa 20.12.2016 a nasledujúce vždy k 20. dňu v mesiaci. Doba trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy.

Listom zo dňa 26.05.2019 pôvodný žalobca vyzval žalovanú na úhradu nedoplatku v celkovej výške 546,09 eura do 05.07.2019. Listom zo dňa 21.07.2019 pôvodný žalobca vyhlásil mimoriadnu platnosť úveru.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky vyplýva, že Všeobecná úverová banka, a.s. k 16.08.2022 postúpila svoju pohľadávku na žalobcu.

Z predložených potvrdení vyplýva, že žalovaná uhradila dňa 07.01.2022 sumu 150,- eur, dňa 09.02.2022 sumu 150,- eur a dňa 09.03.2022 sumu 150,- eur.

Zistený skutkový stav súd právne posúdil:

Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.07.2016 do 31.08.2018 (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1,5 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1,2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.07.2016 do 31.12.2016 (ďalej len ako „ZoSÚ“) Tento právny predpis v § 1 ods. 2 definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 17 ods. 1 zákone č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b) a

prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, (ďalej aj ako „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzataní žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Keďže žalobca podaním zo dňa 13.10.2022 zobral žalobu späť v časti 655,20 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 CSP alebo pojednávanie, súd konanie v časti zaplatenia 655,20 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania v zmysle vyššie citovaného ustanovenia zastavil.

Po čiastočnom späťvzataní žaloby predmetom konania zostalo rozhodnúť o zaplatení sumy 5.418,60 eura s príslušenstvom.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Všeobecná úverová banka a.s. bola od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka a.s. (Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovanou bola uzavretá zmluva, na základe ktorej Všeobecná úverová banka a.s. poskytla žalovanej úver vo výške 10.000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 120 mesačných splátkach po 182,03 eura. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok bola pohľadávka voči žalovanej postúpená na žalobcu.

Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu.

V civilnom procese platí tzv. prejednávacia zásada. Vo všeobecnosti podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady, vrátane dôkazov. Tvrdiť skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a navrhovať dôkazy tieto skutočnosti podporujúce je tak výlučne vecou strán a každá zo strán nesie procesnú zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami vnesie do procesu ten skutkový materiál, ktorý bude v súlade s jej procesnými záujmami. Súd je oprávnený založiť rozhodnutie na skutočnostiach predložených procesnými stranami, a to, čo strany nepredložia, nemôže brať za základ pre svoje rozhodovanie. Stranám teda hrozí pri nesplnení dôkaznej povinnosti a pri neunesení dôkazného bremena, nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej. Dôkazné bremeno je teda inštitútom procesného práva, ktoré stíha toho účastníka, v ktorého záujme je aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a stranou tvrdená bola v konaní skutočne preukázaná. Pravým zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu vydať rozhodnutie i v tých prípadoch, keď určitá skutočnosť pre spor rozhodná dokázaná nebola, teda keď si súd nemôže urobiť záver o tom, že určitá skutočnosť je alebo nie je pravdivá.

Najvyšší súd SR v rozsudku zo dňa 28.3.2018, sp. zn. 7 Cdo/26/2017 uviedol: „Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.).“

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už (1) splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

Pokiaľ ide o prvú podmienku tak pôvodný žalobca bol vyzvaný, aby predložil doklad o doručení oznámenia o zosplatnení úveru. Napriek výzve súdu žalobca a ani pôvodný žalobca doklad o doručení oznámenia o zosplatnení úveru súdu nepredložil. Súd teda konštatuje neunesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu, a preto súd predčasnemu zosplatneniu úveru nemohol priznať právne účinky.

Žalobca v konaní nepreukázal ani splnenie druhej podmienky pre postúpenie pohľadávky a to, aby právny predchodca písomne vyzval žalovanú pred postúpením pohľadávky. Za takúto výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách súd nepovažoval výzvu zo dňa 27.02.2019 (predžalobnú upomienku), keďže predmetná výzva bola predpokladom, aby právny predchodca žalobcu mohol pristúpiť k zosplatneniu úveru § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Jedná sa teda o dva odlišné inštitúty, ktoré sledujú iné ratio legis a iný účel naplnenia práv a povinností subjektov. Stotožnenie upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ a výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách by znamenalo neprimerané uľahčenie popierajúce zmysel právnej úpravy.

Za výzvu v zmysle zákona o bankách nie je možné považovať ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (navyše ako bolo uvedené vyššie nebolo preukázané ani doručenie žalovanej), keďže uvedeným jednostranným úkonom právny predchodca žalobcu vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru. V písomnosti zo dňa 21.07.2019 sa nespomína možný postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Podľa názoru súdu písomná výzva podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách je faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu jej klienta po uplynutí zákonom stanovenej lehoty minimálne 90 kalendárnych dní. V prípade, ak tento faktický úkon nebol preukázateľne vykonaný a doručený žalovanej, nemôže byť platná ani zmluva o postúpení, z ktorej žalobca odvodňuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu. Spotrebiteľ musí byť vo výzve upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, t. j. na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. (pozri tiež rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoCsp/36/2020 zo dňa 13.5.2021, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 22CoCsp/25/2021 zo dňa 28.9.2021).

Keďže žalobca súdu nepredložil výzvu pred postúpením pohľadávky v zmysle zákona o bankách, súd má za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Ako už je vyššie uvedené k vyhláseniu predčasnej splatnosti nedošlo a teda spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. nemohla postúpiť žalobcovi tzv. „živý úver“ (konečná splatnosť dňa 20.11.2026). Súd nepopiera zákonnú možnosť postúpenia aj časti peňažného záväzku banky voči svojim dlžníkom, avšak v tomto prípade bolo preukázané, že banka nepostupovala časť peňažnej pohľadávky (nezaplatené splatné splátky), ale postupovala celú zosplatenú pohľadávku. Navyše žalobca nepreukázal, aby bola žalovaná vyzvaná pred postúpením pohľadávky v zmysle zákona o bankách. Pokiaľ teda spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila svoju pohľadávku na žalobcu konala v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 o bankách, ale aj s ustanovením § 17 ods. 1 ZoSÚ, a preto je zmluva o postúpení pohľadávky neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ (pre rozpor tohto právneho úkonu so zákonom). Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd žalobu zamietol.

Vo vzťahu k procesnej obrane žalobcu spočívajúcej v spochybnení, že postup v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa nevzťahuje aj na prejednávajúcu vec, a to z dôvodu, že pôvodný veriteľ spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. vystupovala ako nebankový subjekt, súd uvádza, že je toho názoru, že aj na správu pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (nie len na poskytovanie), ktorá v danej veci prešla z pôvodného veriteľa spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. na VÚB a.s., je potrebné aplikovať zákon o bankách, a to predovšetkým z dôvodu naplnenia požiadavky odbornej starostlivosti veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/147/2017, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/494/2014 zo dňa 07.12.2015). Spotrebiteľský úver nebol síce v danej veci poskytnutý bankou alebo pobočkou zahraničnej banky, ale nebankovou spoločnosťou, avšak zlúčením nebankového subjektu s bankou správa spotrebiteľského úveru prešla na banku. Súd tu poukazuje na judikatúru súdov vyššej inštancie v obdobných veciach, podľa ktorej aj v prípade, ak pohľadávka uplatnená žalobou pôvodne vznikla zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy uzavretej medzi nebankovým subjektom a spotrebiteľom, v čase jej uplatňovania na súde už bola pohľadávkou banky z dôvodu zlúčenia pôvodného veriteľa – nebankového subjektu s novým veriteľom - bankou, ktorá bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči spotrebiteľovi na inú spoločnosť len za splnenia zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách. (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 28.10.2020, sp. zn. 19CoCsp 28/2020, rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 22.09.2021, sp. zn. 13CoCsp/3/2021 z, rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 29.11.2022, sp. zn. 20CoCsp/13/2022). Opačný záver podľa názoru súdu sa prieči nie len vyššie prezentovaným názorom súdov vyšších inštancií, ale predovšetkým účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže nie len poskytovanie úverov, ale aj ich správa, sú špecifickými osobitne právnym predpisom upravenými činnosťami banky, pričom nie je v záujme spotrebiteľov, aby počas trvania (správy) zmluvného vzťahu dochádzalo k postúpeniu pohľadávky voči nim tretej osobe, ktorá nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods.2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo v spojení s § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca zobral žalobu v časti zaplata sumy 505,20 eura späť bez uvedenia dôvodu (úhrady dňa 07.01.2022 a 08.02.2022 boli vykonané pred začatím konania), a preto v tejto časti zavinil zastavenie konania a v časti 150,- eur

pre správanie žalovanej, ktorá po podaní žaloby uhradila sumu 150,- eur. Vo zvyšnej časti bol žalobca neúspešný. Žalobca bol teda úspešný, resp. žalovaná zavinila zastavenie konania, v časti 2,45% a žalovaná bola úspešná vo zvyšných 97,55%. Úspech žalovanej, ktorý prevyšuje úspech žalobcu je 95,10%. Súd preto zaviazal žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 95,10%.

Na záver súd dodáva, že zmena z pôvodného žalobcu na terajšieho bola pripustená súdom v priebehu konania. Inštitút zmeny strany sporu je totiž procesným inštitútom, kde súd sa zaoberá splnením podmienok podľa §80 Civilného sporového poriadku t.j. rozhoduje na návrh oprávneného subjektu s tým, že musí byť preukázaný súhlas toho, kto má vstúpiť na miesto žalobcu a že nastala skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv a povinností, o ktorých sa koná. Jedná sa o splnenie formálnych podmienok, pričom otázkou, či tvrdené právo alebo povinnosť, ktoré mali byť prevedené skutočne prešli na iný subjekt, sa súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej (uznesenie NS SR sp. zn. 3Obo/2/2018 zo dňa 26.07.2018, uznesenie NS SR sp. zn. 3Obo/1/2018 zo dňa 26.07.2018, uznesenie NS SR sp. zn. 8 Cdo/28/2017 zo dňa 23.08.2018). Súd teda nemá v rámci rozhodnutia o zmene strany sporu hodnotiť právne úkony z hľadiska ich platnosti, lebo by išlo o posúdenie naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu hmotnoprávnej úpravy, a teda o riešenie predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie vo veci samej (uznesenie NS SR sp. zn. 3Obo/2/2018 zo dňa 26.07.2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).